

SPAS ŠUME ČAROLIJOM

Ljetnog jutra obasjanog Suncem ustala sam se i odlučila uputiti u obližnju šumu izvan grada. Obukla sam se, pripremila hranu i vodu te krenula. Bila sam jako uzbuđena. Jedva sam čekala ugledati šumu i sve životinje koje inače susrećem u njoj: jelene, srne, zečeve, razne ptice i ostale. Osjećaj silnog uzbuđenja preuzeo je osjećaj razočaranja. Već nakon par koraka šuma nije bila kakvom sam je pamtila!

Šuma je bila drugačija, u njoj nije bilo trunke Sunčeve svjetlosti, vedre su boje nestale. Životinje su bile ondje, no nisu se isto ponašale. Bile su uplakane i nemirne, ptice nisu veselo pjevale. Biljkama su korijenovi polako pucali, trava je izgubila svoju zelenu boju, a cvijeća jedva da je i bilo. Cijela je šuma izgubila svoj poseban i čaroban sjaj. Sve je bilo tako tiho i tužno. Hodajući po takvoj šumi, shvatila sam da je ugrožena. Zrak je bio nezdrav i zagađen, a ljetnog povjetarca nije bilo. Naišla sam na veliko jezero koje je, također, bilo onečišćeno. U jezeru je bilo malo riba koje su jedva plivale u toj zagađenoj vodi. Pored jezera nalazila se žena s krilima - šumska vila. Imala je gustu plavu kosu i dugačku bijelu haljinu. Bila je prelijepa, no činila se nesretnom. Odlučila sam joj se približiti. Što sam joj bila bliže, primijetila sam da je i ona uplakana. Nježno sam ju upitala: "Je li sve u redu, zašto plačeš?" Ona mi je ljutito odgovorila: "Ništa nije u redu!" Nastavila je: "Ljudi su ovu prekrasnu, veselu i šarenu šumu pretvorili u tužno i tmurno mjesto u kojem više nitko ne uživa!" Bojažljivo sam je upitala: "Postoji li neki način na koji to možeš popraviti?" "Mogla bih, ali ljudi previše brzo zagađuju okoliš te ne mogu sve stići sama", odgovorila je sada već manje ljutim tonom. Ohrabрила sam se i upitala je: "Mogu li ti ja ikako pomoći?" Vila je odmah obrisala suze, nasmiješila se i dala mi u ruke jedan od svojih čarobnih štapića. Čarobni štapić bio je manji nego što sam ga zamišljala. Bio je posebne ljubičaste boje, obasjan malim bijelim iskricama u obliku zvjezdica. Istog trenutka osjetila sam njegovu moć i rado ga prihvatila. Vila i ja krenule smo zajedno čistiti i oporavljati šumu. Zavirile smo u sve kutke šume, obratile se svakoj uplakanoj životinji, čarolijom naših prekrasnih čarobnih štapića šuma je naočigled mijenjala svoj izgled. Trajalo je to satima, ali naporan se rad isplatio. Završile smo gledajući prekrasne prizore pred našim očima. Vila je bila zahvalna meni, a ja njoj. Bila sam tako sretna što sam joj uspjela pomoći spasiti šumu. Dan se bližio kraju i morala sam se oprostiti od vile, pozdraviti je i obećati kako ću ponovno doći ondje ukoliko me bude trebala. Šećući šumom do njezinog izlaza, na kraju ove velike avanture, vidjela sam koliko je opet bila predivna! Trava je ponovno bila zelena, a stabla su ponovno prodisala. Ptice su propjevale, a jeleni, srne, zečevi i sve ostale šumske životinje okupile su se radosne i s osmijehom na licu mašući mi. Šuma je blistala. Ljetni povjetarac i miris cvijeća otpratio me kući.

Bila sam presretna i ponosna te sam odlučila da ću krenuti poučavati ljude o važnosti očuvanja čistih i zdravih šuma kako se ovako velike greške ne bi ponavljale u budućnosti. Do kraja dana razmišljala sam o uspjehu očišćenja ove šume, koliko je blistava i vedra nakon pomoći vile i mene. Te sam večeri

zaspala brzo, sanjajući kako je šuma čišća nego ikada. Nadam se da će takva čarobno čista i vesela i ostati!

OŠ Vladimira Nazora Vinkovci

Magdalena Bubnjić, 6. razred